

vist til et Udvalg, at man i dette Udvalg maa fortsætte de Bestræbelser for at søge Oplysninger, som man var inde paa i Fjor. Disse Undersøgelser blev den Gang ikke meget omfattende, fordi Lovforslaget var kommet sent frem.

Med Hensyn til den Udtalelse, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Kellerup (Jensen-Knudstrup), om Nedsættelse af en Kreds af Mænd og Kvinder, der særlig var kendte med disse Forhold, til at søge at klare disse Forhold, vil jeg sige, at mig forekommer det, at er der nogen Sag, der virkelig trænger til, at der om den nedsættes en Kommission, er det denne. Naar det ærede Medlem har villet undgaa dette Ord og i Stedet for har nævnt „en Kreds af Mænd og Kvinder“ til at undersøge dette Forhold, tænker jeg, det nærmest er af Hensyn til, at der er Tale om saa mange Kommissioner, og at Kommissioner ikke længere ere saa populære, som de have været. Men dertil vil jeg dog sige, at her kan der godt nedsættes en Kommission til at skaffe paa-lidelige Oplysninger til Veje, men den skulde bestaa af Mænd og Kvinder, der kunde bedømme denne Sag ud fra uhildede Synspunkter. Jeg synes, at denne Sag ikke er tjent med at være, saaledes som den nu er, inde i Agitationens ophvirvlede Støv. Den trænger til saa hurtigt som muligt at blive behandlet af de bedste, de ædlest i vort Folk, som staa sammen om denne Sag, og det maa ikke blive med løse Ord her og der, som man maaske river ud af deres Sammenhæng og undertiden stiller op i Former, som blive ganske misvisende i Forhold til Ordenes virkelige Mening. Her er meget at rette, meget at gøre godt, som er gjort ondt, men Sagen afgøres ikke ved den Agitation, man nu fører. Dette Spørgsmaal løses først til Bunds, naar man faar det lagt i Mænds og Kvinders Hænder, der tage paa Sagen, uhildet af Partihensyn og Agitationsøjemed. Kun naar det er de forsømte og vanartede Børns Opdragelse, det kommer an paa, kun naar det er Børnesagen, det drejer sig om, vil dette Spørgsmaal blive løst, men ikke, naar det kommer an paa at vinde Hæder og Ære eller et meget omtalt Navn. Den Side af Sagen maa man ogsaa komme ind paa ved dette Lovforslag, og jeg er, som sagt, ikke uenig med den foregaaende ærede Taler i, at det maaske vilde være det heldigste, om man lod dette Lovforslags nærmeste Opgave hvile, indtil man havde faaet bragt det andet Spørgsmaal saa vidt, at man kunde

overse, hvorledes man skulde ordne ogsaa det her foreliggende Forhold, som er Sagens yderste Ramme, om man vil.

Jeg skal kun til Slutning sige, at jeg vil haabe, at Hovednerven i Fremtidens Arbejde paa denne Sag maa blive, at man sætter Evner og Kræfter ind paa at skille Avner fra Kærner, det sande fra hvad der er usandt, paa en saadan Maade, at man uafhængig af Agitationens Tjeneste og af Partiernes Disciplin fremmer selve Børnesagen til Hæder, Ære og Værdighed for Landet.

Justitsministeren (Svend Høgsbro):

Angaaende dette Lovforslags Indhold er der, saa vidt jeg har lagt Mærke til det, ikke fremsat nogen egentlig Indvending. Det, man mest har beskæftiget sig med, er et Spørgsmaal, der ligger udenfor, i alt Fald ved Siden af selve Forslaget, nemlig, om man ikke kunde gaa til en Overvejelse udenfor selve Ministeriets og Overværgeraadets Kontorer af de Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med Børneforsorgen fra Statens Side i det hele. Dette Spørgsmaal er jo for saa vidt ikke noget nyt, som det ærede Medlem fra Kellerup (Jensen-Knudstrup) allerede rejste det under Finanslovens første Behandling, og det beroede kun paa en Forglemmelse fra min Side, naar jeg ikke allerede den Gang svarede paa hans Henstilling. Det glæder mig derfor, at det ærede Medlem nu har givet mig Lejlighed til at gøre min Forseelse god igen. Mit Svar skal da være, at jeg heller ikke er fremmed for den Tanke, og det ere de, der have med disse Sager at gøre, heller ikke, den Tanke nemlig, at man fik det hele Forhold paa ny undergivet en samlet Overvejelse i Lighed med den, det ærede Medlem foreslog. Men det turde dog være tvivlsomt; om Tidspunktet dertil allerede nu er kommet

Det ærede Medlem har jo ganske Ret i, at det var noget nyt, man fra Statens Side kom ind paa, da man gav Børneloven med den Forsorg, der da blev lagt i Statsmyndighedernes Haand, og det er derfor ganske rimeligt, at der endnu kan være meget at overveje, endnu kan være Tvivl om, hvorvidt man har truffet det rette. Men det forekommer mig paa den anden Side naturligt, at man venter dermed, indtil man har Erfaringer at bygge paa, der kunne danne et solidt Grundlag for de nye Overvejelser. Naar man har plantet et Træ, bør man ikke trække det op for at se, om det gror. Man bør give det Tid til at fæste Rod og hellere se paa Bladene